

Hem obert la temporada de cinema i ens arriben tot una colla de pel·lícules de terror amb gotetes d'enjòlit i diluïdes amb una mica de parapsicologia per a donar-les una mica de gust.

Una prova d'això són films com ara: "La Mano" d'Oliver Stone, on s'ens mostra el drama d'un dibuixant de còmics que perd una de les seves mans i per tal de seguir en la seva feina es col·loca una mà articulada mecànicament, la qual cosa li causarà tota una colla de problemes: la mà actuarà tota sola, sense que ell se n'adoni, i portarà al dibuixant a situacions violentes. El principal intèrpret del film és el conegudíssim Michael Caine. Uns altres exponents de la moda d'aquest any són dos films que, malgrat la seva comercialitat, cal veure sense falta: "Angustia en el Hospital Central" de Jean Claude Lord i "Mil gritos tiene la noche" de J. P. Simon. A la primera Lord ens endinsa en una història de terror en la qual un psicòpata que mate dones s'entreté en fer fotografies a aquestes mentre s'estan morint, l'hospital entra en joc quan persegueix a tres víctimes fallides pels seus passadissos. La realització de J. P. Simon és, si fa no fa, idèntica a "Angustia en el Hospital Central" però en aquest cas el psicòpata talla els caps de les seves víctimes.

Si hem demanessiu la millor pel·lícula d'aquest tipus estaria indecís entre "E. T." de S. Spielberg i "Poltergeist" de T. Hooper amb Spielberg de co-guionista. Per si no ho sabíeu el Sr. Spielberg és el de "En busca del arca perduda". La primera encara, quan estic escrivint aquest article, no s'ha estrenat a Barcelona però al Festival de Sant Sebastià va ser la que va obrir el foc i va deixar als crítics un bon gust de boca. "Poltergeist" narra una sèrie de fenòmens estranys que passen a una família i que sembla estar relacionats amb la filla petita.

Si no us agradés aquesta mena de pel·lícules aneu al Cine París de Barcelona, al Portal de l'Àngel, on es projecta un cicle dedicat a Woody Allen. Els qui no hagi vist films com "Manhattan", "Annie Hall", "El dormilón", "Bananas", "Interiores", "Todo lo que Vd. siempre quiso saber sobre el sexo", "Recuerdos", té l'oportunitat de veure'ls. Heu de saber que seran els últims dies de projecció arreu del país, o al menys és el que s'anuncia a les cartelleres.

En darrer lloc us voldria recomanar (Per recomanar que no quedi!) el Cicle de Cinema Policiac que es fa aquest més al Mundialet.

Francesc

La història: dos presos, un activista polític i un homosexual, conviuen a la mateixa cel·la. El confrontament de dues personalitats, porta, després d'una intensa relació a una transformació en la seva actitud, arribant a un profund coneixement de si mateix.

Un diàleg continu al llarg de tot el llibre pot donar al lector la idea de llibre feixuc. Però la simplicitat de l'argument, junt amb les troballes narratives que s'hi fan, donen a l'obra força agilitat. Potser en aquestes troballes el que més atreu l'atenció del lector és el llenguatge que fa servir Molina, l'homosexual, per narrar tot una sèrie de pel·lícules que es van succeint al llarg del llibre.

"El está contento, porque ve que ella se sobrepuso a un complejo para darle el gusto a él, que él justamente al principio lo había planeado de ir ahí, para darle un gusto a ella. Esas cosas de cuando dos se conocen y las cosas empiezan a funcionar bien. Y él está tan embalado que decide no volver al trabajo esa tarde. Le cuenta que pasó por la galería de casualidad, lo que él estaba buscando era otro negocio, para comprar un regalo....."

